

att övertaga boet såsom oskiftat eller om fordran mot dödsboet skall upp av svensk domstol. Har genom beslut av myndighet i främmande för slutande stat efterlevande make, som är medborgare i fördragsslutande förklarats berättigad att sitta i oskiftat bo, och hade maken vid sin död vist här i riket, ankomme på svensk domstol att upptaga tvist om bod eller arvskifte efter makarna. Uppstår under makens livstid tvist om bo ning eller eljest om makens rätt i boet, och har maken då hemvist här i varde ock tvisten upptagen av svensk domstol. Äro parterna ense om tvis upptagande i annan fördragsslutande stat, lände det till efterrättelse, dock där boet är föremål för behandling av testamentsexekutor eller av dom förordnad boutredningsman eller skiftesman, eller tvisten avser klander bodelning eller arvskifte i sådant bo eller av testamente.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen bestämmer men skall ej äga tillämpning, där arvlåtaren dött före ikraftträdandet, ej heller där efterlevande make suttit i oskiftat bo och den först avlidne maken dött före ikraftträdandet.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 1 mars 1935.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

(L. S.)

(Justitiedepartementet.)

K. SCHLYTER.

Nr 45.

Lag

om kvarlåtenskap efter den som hade hemvist i Danmark, Finland, Island eller Norge;

given Stockholms slott den 1 mars 1935.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, sedan den 19 november 1934 med Danmark, Finland, Island och Norge ingåtts en konvention om arv, testamente och boutredning, funnit gott i fråga om kvarlåtenskap efter den, som vid sin död hade hemvist i någon av dessa stater och var medborgare i någon av dem eller ock svensk medborgare, förordna som följer:

1 §.

Hade medborgare i fördragsslutande stat vid sin död hemvist i Danmark, Finland, Island eller Norge, skall boutredning, bodelning eller arvskifte, som där äger rum, omfatta den till boet hörande egendom, som finnes här i riket. Svensk domstol må ej med kvarlåtenskapen taga befattning i vidare mån än i denna lag sägs.

2 §.

På framställning av dödsboförvaltningen har rätten i ort, där egendom efter den döde finnes, att förordna lämplig person att upprätta bouppteckning. I

¹ Riksdagens skrivelse 1935: 23.

bouppteckningen skola upptagas boets tillgångar här i riket med angivande av värdet, så ock den gäld, för vilken sådan tillgång på grund av in-teckning eller eljest särskilt häftar. På framställning av dödsboförvaltningen har rättvarande egendom, intill dess den kan övertagas av dödsboförvaltningen; och har den som sålunda förordnats jämväl att, där egendomen är utsatt för förskämning eller snar förstörelse eller hastigt fallande i värde eller erfordrar alltför kostsam vård, föranstalta om försäljning av egendomen.

Göres å landet framställning, som nu är sagd, å tid då rättegångsdag ej inträffar, äge domaren meddela förordnande att gälla tills rätten fattat beslut i ärendet.

Finnes kostnad för sökt åtgärd böra förskjutas, äge rätten eller, på landet, domaren att, innan beslut fattas, av den som åtgärden påkallat kräva förskott med belopp, som prövas skäligt. Handling, som är avfattad på finska eller isländska språket, skall vara åtföljd av styrkt översättning till danska, norska eller svenska språket.

3 §.

Där någon, som hade hemvist i en av de främmande staterna, dött under uppehåll här i riket, skall, såframt han var medborgare i en av dessa stater eller ock svensk medborgare, hans härvarande egendom, intill dess den övertages av dödsboförvaltningen, stå under sådan vård som är stadgad om egendom efter död man, som hade hemvist här i riket; dock skall ej i något fall på den som egendomen vårdar ankomma att föranstalta om bouppteckning.

4 §.

Är dödsbo som avses i 1 § föremål för offentligt skifte i någon av de främmande staterna och hörer till boet egendom här i riket, skall vad i den statens lag är stadgat om inskränkning i rätten att utmättningsvis njuta betalning ur dödsbo äga tillämpning å sagda egendom, dock ej i fråga om utmätning för skatt eller annan allmän avgift, som pålagts här i riket, eller fordrans uttagande ur egendom, som häftar såsom pant eller må kvarhållas till säkerhet för fordringen.

5 §.

Skall egendom som avses i 4 § säljas utmättningsvis, varde vid försäljningen och fördelning av köpeskillingen tillämpat vad i 9 § lagen den 6 april 1934 om verkan av konkurs, som inträffat i Danmark, Finland, Island eller Norge, är stadgat om fordran som njuter förmånsrätt.

6 §.

Vad lagen i främmande fördragsslutande stat stadgar om att inskrivning i fastighetsbok eller domstolsprotokoll (*tinglysning*) utgör förutsättning för att rätt som uppkommit genom avtal eller annan rättshandling eller genom utmätning (*utlegg* eller *utpantning*) skall gälla emot dödsbo äge ej tillämpning beträffande egendom, som vid dödsfallet fanns här i riket.

7 §.

Vid tillämpning av de föreskrifter denna lag innehåller om egendoms befintlighet i viss fördragsslutande stat skall fordran som är grundad på löpande skuldebrev eller annat fordringsbevis, vars företeende utgör villkor för rätt att utkräva fordringen, anses befintlig där handlingen finnes, men annan fordran betraktas såsom befintlig i den stat, enligt vars lag boutredningen skall äga rum.

Registrerat fartyg eller luftfartyg skall anses befintligt i stat, där det har hemort.

8 §.

Har domstol i någon av de främmande staterna fattat beslut, att dödsbo efter medborgare i fördragsslutande stat som vid sin död hade hemvist i sådan stat

skall behandlas av särskild arvsdomstol eller om boets överlämnande till bo redningsman eller testamentsexekutor eller till utredande eller skiftande delägarna själva eller om efterlevande makes rätt att övertaga boet s¹ oskiftat, vare beslutet gällande här i riket.

9 §.

Yppas tvist om arv eller testamente efter medborgare i fördragssluta stat, som vid sin död hade hemvist i Danmark, Finland, Island eller Nor eller om hans efterlevande makes rätt att övertaga boet såsom oskiftat, parterna överenskomma, att tvisten må upptagas av allmän underrätt här i riket; dock må det ej ske där boet är föremål för behandling av särskild a domstol eller testamentsexekutor eller av domstol förordnad boutrednings eller skiftesman eller tvisten avser klander av testamente, bodelning eller arvskifte efter någon som hade hemvist i Finland.

10 §.

Bestämmelserna om erkännande och verkställighet av dom eller förlikning i lagen den 2 december 1932 skola, där den döde var medborgare i fördragslutande stat och hade hemvist i sådan stat, jämväl äga tillämpning å dom eller förlikning om rätt på grund av arv eller testamente, om efterlevande makes rätt eller om ansvarighet för den dödes gäld. De i 3 § samt 6 § under 3. i sagda lag givna särskilda bestämmelser om dom mot utebliven svarande skola dock vinna tillämpning allenast när domen rör efterlevande makes, arvinges eller testamentstagares ansvarighet för den dödes gäld.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen bestämmer men skall ej äga tillämpning, där arvlätaren dött före ikraftträdandet, ej heller där efterlevande make suttit i oskiftat bo och den först avlidne maken dött före ikraftträdandet.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräftat låtit.

Stockholms slott den 1 mars 1935.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

(L. S.)

(Justitiedepartementet.)

K. SCHLYTER.

Nr 46.

Lag

om tillsyn i vissa fall å oskiftat dödsbo efter medborgare i Danmark, Finland, Island eller Norge;

given Stockholms slott den 1 mars 1935.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götas och Vendes Konung, göra vederligt: att Vi, med riksdagen¹, sedan den 19 november 1934 med Danmark, Finland, Island och Norge ingåtts en konvention om arv, testamente och boutredning, funnit gott förordna som följer:

¹ Riksdagens skrivelse 1935: 23.

